Czytania: Am 7,10-17; Ps 19,8-11; Aklamacja 2 Kor 5,19; Mt 9,1-8

Amos działał, kiedy Biblijny Izrael był podzielony na królestwo Judy na południu i Królestwo Izraela na północy, taki podział nastąpił po rozpadzie królestwa, które ukształtowali Dawid i Salomon. Prorok Amos pochodził z Judy, ale został powołany przez Boga, aby prorokować w Królestwie Północnym. Był on prorokiem społecznym, zakorzenionym w świecie prostych ludzi rolników, sam był pasterzem i uprawiającym sykomory. Jego misją było prorokowanie w królestwie Północnym. Poza tym że krytykował bogacenie się możnych, którzy jednocześnie uciskali biednych, piętnował bałwochwalstwo i wprowadzanie obcych kultów na terenie Izraela, czyli niewierność jedynemu Bogu przodków i krytykował formalizm religijny. Król Jeroboam, aby zniechęcić ludzi do chodzenia do Jerozolimy i tam czcić Boga, ustanowił królewskie sanktuaria w Betel i Dan, do których zalecał się udawać, aby oddawać cześć Bogu, po to, aby pokazać niezależność w sprawach religijnych i budować własną tożsamość religijną od Królestwa Judy i od świątyni w Jerozolimie. To odwrócenie się od Boga i stwarzanie własnej wizji religii oraz synkretyzm religijny tolerowanie kultów pogańskich, budowanie Stelli i Aszer (wizerunków bożków pogańskich) na wyżynach i oddawanie im czci, nie podobały się Panu Bogu, dlatego przez różnych proroków Pan Bóg próbował skłonić króla i jego popleczników do nawrócenia. Kiedy Amos mówił otwarcie, że jeśli król nie zmieni swojego sposobu postępowania wobec Boga i wobec własnego ludu: „Od miecza umrze Jeroboam i Izrael będzie uprowadzony ze swej ziemi". To te słowa sprawiły, kapłan z Betel doniósł na niego do króla i każe mu wracać do Królestwa Judy i zakazał mu prorokowania w Betel, bo jest to świątynia królewska i królewska budowla, dlatego nie można prorokować przeciw królowi. Amos w odpowiedzi mówi, że on jest prostym człowiekiem i robi tylko to, do czego go powołał Pan Bóg. Prorok zapowiada, że w związku z odstąpieniem od religii Ojców, niewierność jedynemu Bogu i uciskanie biednego ludu, królestwo Jeroboama, Królestwo Północne upadnie. Prorok zapowiada, że to postępowanie króla ściągnie na niego nieszczęście, ponieważ „spełniali czyny grzeszne, drażniąc Pan", odrzucili przykazania i przymierze a szli za nicością, służyli Baalowi i „przeprowadzali synów swoich i córki przez ogień. Uprawiali wróżbiarstwo i czarnoksięstwo. Oddali się czynieniu tego, co złe w oczach Pana. Dlatego Pan Bóg odrzucił Izraela i pozostało tylko samo pokolenie Judy. Amos wrócił do Judy a niedługo później król asyryjski Salmanassar najechał królestwo Izraela a samą Samarię oblegał 3 lata po swoim zwycięstwie zabrał Izraelitów w niewolę do Asyrii do miast Medów (2 Krl 17,5-18).

W Ewangelii słyszymy, że Pan Bóg jest pełen miłosierdzia i leczy nas z naszych grzechów i ich konsekwencji, na przekór wszystkim, który w to nie wierzą albo temu przeczą. Aby potwierdzić swoją władzę odpuszczania grzechów uzdrawia paralityka.

Prośmy Pan Boga o taką ufność, że Pan Bóg wszystko może i że Pan Bóg wie, co jest dla nas najlepsze w życiu. I abyśmy z tą ufnością dochowywali wierności Jego przykazaniom i szukali Jego woli w naszym życiu.

o. Wiesław Jonczyk SJ